

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/196/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1012898055
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1012898055.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu JUDr. Edity Szabovej a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci navrhovateľky: H.. Y. S., I. O. W. B.R. XX, O., zast.: NIKU & partners, s.r.o. so sídlom Prokopa Veľkého 51, Bratislava, proti odporcovi: H.. X. S., O. W. B. XX, O., zast.: JUDr. Adriánom Suchánkom, advokátom so sídlom Grösslingova 6-8, Bratislava, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom: Tereza Rebeka Koreňová, nar. 12. 7. 1999 a Matúš Jakub Koreň, nar. 30. 12. 2002, obaja bytom u matky, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, Bratislava, pracovisko Karloveská 2, Bratislava, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave z 15. 2. 2012, č.k. 9C/80/2007- 410

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave z 15. 2. 2012, č.k. 9C/80/2007- 410 v celom rozsahu p o t v r d z u j e s tým, že zročné výživné na výživu maloletej Terezy Rebeky Koreňovej za obdobie od 30. 3. 2010 do 5. 2. 2013 predstavuje sumu 13.332,86 eura a zročné výživné na výživu maloletého Matúša Jakuba Koreňa za obdobie od 30. 3. 2010 do 5. 2. 2013 predstavuje sumu 10.740,23 eura.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej I. Y. S. výživným v sume 497,90 eura mesačne, z toho suma 331,93 eura je suma bežného výživného, ktoré je odporca povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej a suma 165,97 eura je určená na tvorbu úspor, ktorú je odporca povinný uhrádzať vždy do 15-teho dňa v bežnom mesiaci, v prospech účtu maloletej. Zároveň uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého Matúša Jakuba Koreňa výživným v sume 431,52 eura mesačne, z toho suma 265,55 eura je suma bežného výživného, ktoré je odporca povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého a suma 165,97 eura je určená na tvorbu úspor, ktorú je odporca povinný uhrádzať vždy do 15-teho dňa v bežnom mesiaci, v prospech účtu maloletého.

Zročné výživné na výživu maloletej I. Y. za obdobie od 30. 3. 2010 do 25. 1. 2012 v sume 8.699,12 eura súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 250,- eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Zročné výživné na výživu maloletého Matúša Jakuba za obdobie od 30. 3. 2010 do 25. 1. 2012 v sume 7.334,47 eura súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 250,- eur, splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že rozsudkom z 19. 11. 2009, č.k. 9C 80/2007-205 rozviedol manželstvo navrhovateľky a odporcu, maloleté deti - Terezu Rebeku a Matúša Jakuba na čas po rozvoze zveril do osobnej starostlivosti matky. Odporcu zaviazal prispievať na výživu maloletej Terezy Rebeky výživným v sume 497,91 eura mesačne, z toho suma 331,94 eura je suma bežného výživného a suma 165,97 eura je určená na tvorbu úspor. Ďalej bol odporca zaviazaný prispievať na výživu maloletého Q. X. výživným v sume 431,52 eura mesačne, z toho suma 265,55 eura je suma bežného výživného a suma 165,97 eura je určená na tvorbu úspor. Zároveň súd upravil styk otca s maloletými deťmi. V odôvodnení rozsudku súd okrem iného uviedol, že od úpravy výživného poručenským súdom, ktorý rozhodoval o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a o úprave styku na čas do rozvodu manželstva, uplynul veľmi krátky čas, za ktorý nedošlo k zmene pomerov na strane maloletých, ani na strane rodičov, a preto o výživnom rozhodol zhodne s rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 5. 11. 2008, č.k. 25P/107/2007-167, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 23. 6. 2009, č.k. 11CoP/73/2009-188.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave z 13. 10. 2010, č.k. 15Co/152/2010-265 bolo rozhodnuté o odvolaní odporcu v časti o výživnom tak, že rozsudok bol v napadnutej časti zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že je potrebné vo veci doplniť dokazovanie a zistiť dôvody, pre ktoré došlo ku skončeniu pracovného pomeru navrhovateľa v spoločnosti SAT s.r.o. Bratislava, aké okolnosti ho viedli k uzavretiu dohody o skončení pracovného pomeru, zistiť majetkové pomery matky, dôvodnosť nákladov maloletých detí vo vzťahu k ich potrebám a k možnostiam a schopnostiam oboch rodičov prispievať na ich náhradu, zistiť celkové majetkové pomery odporcu, t.j. nielen jeho zárobkové možnosti a schopnosti, ale aj realnosť príjmu, ktorý dosahuje u súčasného zamestnávateľa - v spoločnosti Sprecher Automation, spol. s r.o., či táto spoločnosť dosahuje zisky, aké boli jej hospodárske výsledky, a či vzhľadom k hospodárskym výsledkom tejto spoločnosti sú reálne zárobkové možnosti odporcu tak, ako ich uviedol v priebehu konania.

Čo do rozvodu predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30. 3. 2010.

Po doplnení dokazovania mal súd prvého stupňa za zistené, že navrhovateľka s odporcom sú spoluvlastníkmi 4-izbového bytu v Záhorskej Bystrici. Navrhovateľka vlastní tiež 2-izbový byt v Bratislave - Rači (s podlahovou plochou 50 m²), ktorý prenajíma za 320,- eur mesačne. Iný hodnotný majetok nevlastní. Byt v Záhorskej Bystrici nemá možnosť s deťmi užívať, bola nútená zabezpečiť si bývanie formou prenájmu bytu v Bratislave, za ktorý platí mesačne 663,88 eura (20.000,- Sk). V roku 2008 bola nezamestnaná, v roku 2009 sa zamestnala v spoločnosti D audit, kde dosahovala priemerný príjem 830,- eur mesačne. Dňa 2. 3. 2011 sa jej narodilo tretie dieťa, maloletá Q. A. S.Č.. V súčasnosti je na materskej dovolenke.

Navrhovateľka uviedla, že výdavky na maloleté deti, konkrétne na mal. Terezu Rebeku predstavujú sumu 1.148,- eur mesačne (na bývanie 223,- eur, na lekára 18,- eur, na lieky a zdravotné pomôcky 19,- eur, na školné 260,- eur, obedy v škole 24,- eur, škola a iné 5,- eur, plávanie 62,- eur, tanečná 9,- eur, hudobná 12,- eur, výtvarná 6,- eur, tréningy v telocvični 110,- eur, strava 180,- eur, drogéria 20,- eur, oblečenie 69,- eur, športové pomôcky 71,- eur, kultúra a voľný čas 20,- eur a prázdniny 40,- eur), a na maloletého Q. X. sumu 1.047,- eur mesačne (na bývanie 223,- eur, na lekára 4 eurá, lieky a zdravotné pomôcky 29,- eur, školné 260,- eur, obedy v škole 22,- eur, škola a iné 5,- eur, plávanie 42,- eur, hudobná 12,- eur, výtvarná 6,- eur, tréningy v telocvični 110,- eur, strava 150,- eur, drogéria 20,- eur, oblečenie 58,-eur, športové pomôcky 52,- eur, kultúra a voľný čas 15,- eur a prázdniny 40,- eur). Deti navštevujú súkromnú základnú školu v Bratislave.

Súd tiež zistil, že odporca bol od roku 1991 zamestnaný v spoločnosti SAT s.r.o., kde pracovný pomer skončil dohodou ku dňu 31. 10. 2006. V súvislosti so skončením pracovného pomeru mu bolo vyplatené odstupné vo výške 9-násobku základnej mesačnej mzdy priznanej mu ku dňu skončenia pracovného pomeru, čo predstavovalo sumu 40.031,87 eura (1.206.000,- Sk). Odstupné mu bolo uhradené na jeho účet dňa 31. 10. 2006. Okrem odstupného odporcovi v mesiaci október 2006 boli vyplatené ešte prémie a bonifikácie, a to v januári 2006 mimoriadna ročná prémie 12.447,72 eura (375.000,- Sk), vo februári 2006 doplatok ročnej bonifikácie za rok 2005 v sume 4.356,70 eura (131.250,- Sk) a v októbri 2006 ročná bonifikácia za rok 2006 vo výške 13.899,95 eura (418.750,- Sk). Jeho priemerný mesačný netto príjem v tejto spoločnosti predstavoval sumu 268.451,- Sk. Od 1. 7. 2007 sa zamestnal v spoločnosti Sprecher Automation spol. s r.o., kde jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavuje sumu 851,26 eura (25.645,-

Sk), pričom odporca je štatutárnym zástupcom uvedenej spoločnosti. Vlastní staršie motorové vozidlo Volkswagen Passat rok výroby 2001, obsah 1,9.

K dátumu 30. 3. 2010 mali navrhovateľka i odporca vyživovaciu povinnosť len voči maloletým I. Y. a Q. X..

S poukazom na § 113 ods.1 O.s.p., § 24 ods. 1, § 62 ods.2 veta prvá, § 62 ods.4, 5, § 63 ods.3, § 75 ods. 1, § 78 ods.1 veta prvá, ods.3 Zákona o rodine dospel súd k záveru, že rozsah vyživovacej povinnosti tak, ako bol stanovený už v jeho pôvodnom rozhodnutí, zodpovedá potrebám maloletých detí na čas po rozvode, ako aj schopnostiam a možnostiam odporcu, keďže nedošlo k takej zmene pomerov, či už na strane otca alebo na strane maloletých detí, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. Súd pri stanovovaní výživného vychádzal z potenciality príjmov povinného rodiča - odporcu, a nie z fakticity jeho príjmov, keďže sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania a vysokého príjmu, ktorý dosahoval v spoločnosti SAT s.r.o. Bratislava, v ktorej po dlhú dobu dosahoval príjem 268.451,- Sk mesačne a ako rodina žili veľmi luxusne. Podľa súdu ani na základe doplneného dokazovania svedeckými výpoveďami nebolo preukázané, že pracovný pomer v uvedenej spoločnosti odporca skončil pre údajné vyhrážanie sa mu, teda z obavy o bezpečie svoje a jeho rodiny.

Súd neuveril ani tvrdeniam odporcu, že v čase právoplatnosti rozsudku o rozvode dosahoval v pracovnej pozícii konateľa spoločnosti Sprecher Automation, spol. s r.o. mesačne príjem len 25.645,- Sk netto, teda že by vykonával svoju prácu za tvrdý plat, ktorý je desaťnásobne nižší ako dosahoval u predchádzajúceho zamestnávateľa. Súd mal za nereálne aj to, aby odporca dosahoval výrazne nižší príjem, ako jeho 25 ročná dcéra, ktorá pracovala v spoločnosti Sprecher Automation, spol. s r.o. v pracovnej pozícii asistentky, a ktorej spoločnosť v mesiaci november 2007 poukázala sumu 59.744,- Sk a v mesiaci august 2008 sumu 57.960,- Sk. Tvrdý príjem odporcu preto súd považoval za neprimeraný s tým, že je na odporcovi, aby si zabezpečil také zamestnanie, ktoré bude zodpovedať jeho vzdelaniu, schopnostiam, možnostiam a životným skúsenostiam, ktorými nepochybne disponuje, ktoré mu umožní plniť si zákonné povinnosti voči osobám odkázaným na jeho výživu. Súd poukázal tiež na to, že spoločnosť SAT s.r.o. odporcovi vyplatila odstupné, prémie a bonifikácie, spolu v sume 2.131.000,- Sk v období, kedy už s navrhovateľkou spolu nežili, a preto je nereálne, aby odporca peniaze spotreboval pre potreby rodiny, ako tvrdil. Podľa súdu odporca nielen disponoval, ale aj disponuje takou sumou peňazí, z ktorých môže na výživu svojich detí bez problémov prispievať určeným výživným. Súd zdôraznil, že príjmy odporcu boli nadštandardné, a deti majú právo podieľať sa na tejto nadštandardnej životnej úrovni otca prostredníctvom výživného. Súd tiež zohľadnil, že odporca sa inak na výchove maloletých detí takmer ničím nepodieľa, nevenuje sa im.

Preto súd stanovil také výživné, ktoré zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí - Terezy Rebeky vo výške 497,90 eura mesačne a Q. X. vo výške 431,52 eura mesačne (z toho u každého vo výške 165,96 eura na tvorbu úspor).

Z dôvodu právoplatnosti výroku o rozvode manželstva účastníkov konania rozhodol súd aj o zročnom výživnom za obdobie od 30. 3. 2010 do 25. 1. 2012 - pre Terezu Rebeku v sume 8.699,12 eura a pre Q. X. v sume 7.334,47 eura, ktoré povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 250,- eur spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. a) O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Namietol, že prvostupňový súd rozhodol predčasne, ignorujúc právny názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení z 13. 10. 2010, č.k. 15Co/152/2010-265, keď nevykonal žiadne dokazovanie v naznačenom smere. Súd sa zaoberal len príjmom odporcu a nezaoberal sa aj príjmom navrhovateľky, ktorá pracuje ako recepčná a v nedávnej minulosti pracovala na vyšších pozíciách a dosahovala tomu zodpovedajúce príjmy. Jej súčasný príjem je taktiež výrazne nižší ako predchádzajúce príjmy. Namietal, že odôvodnenie rozsudku nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Svedok H.. X. potvrdil, že vedením zamestnávateľa bol na odporcu vyvíjaný nátlak, teda predchádzajúceho výhodnejšieho zamestnania sa odporca nevzdal bez dôležitého dôvodu. Mal možnosť uzavrieť dohodu, súčasťou ktorej bolo odstupné, alebo by s ním bol rozviazaný pracovný pomer výpoveďou bez odstupného. Za tejto situácie uzavrel dohodu, v rámci ktorej mu bola vyplatená odmena. Taktiež z výsluchu svedka Líšku vyplynulo, že odporcu odprevádzal do a zo zamestnania, keďže mal vážne obavy z vyhrážok vedenia. Uvedené dôkazy však súd náležite nevyhodnotil. V októbri 2006 bola odporcovi vyplatená odmena, ktorá mala za následok jeho vysoký

priemer príjmu. Táto odmena bola použitá začiatkom roka 2006 na kúpu auta značky Peugeot 308 za 380.000,- Sk navrhovateľke, na čo mu požičal otec, a po vyplatení odmeny otcovi túto sumu vrátil. Z odmeny si odporca kúpil auto značky Volkswagen Passat za 420.000,- Sk, vyplatili dva úvery - jeden na jeho a druhý na meno navrhovateľky. Za obdobie 3 mesiacov navrhovateľka vybrala z účtu celý zvyšok odmeny, približne 150.000,- Sk, ktoré mala údajne minúť na domácnosť. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne, aby ho zmenil tak, že na maloleté deti bude odporca zaviazaný mesačne prispievať: na maloletú Teréziu Rebeku výživným v sume 232,35 eura a 49,79 eura na tvorbu úspor, a na maloletého Matúša Jakuba výživným v sume 165,96 eura a 49,79 eura na tvorbu úspor. Zročné výživné na maloleté deti bude splácať v splátkach po 100,- eur mesačne. Navrhované výživné vzhľadom na vek, potreby detí a schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu v plnej miere pokrýva skutočné mesačné náklady maloletých detí aj v prípade, ak by navrhovateľka na nich ničím iným neprispela. Podľa odporcu navrhovateľkou vyčíslené mesačné náklady a výdavky na deti nezodpovedajú skutočnosti. Tiež uviedol, že jeho aktuálny príjem sa rovná určenému výživnému, čo súd nezohľadnil.

K odvolaniu odporcu zaujala písomné stanovisko navrhovateľka s tým, že prvostupňový súd v konaní vykonal dostatočne podrobné dokazovanie na zistenie skutkového stavu. Sám právny zástupca odporcu sa na pojednávaní dňa 25. 1. 2012 vo svojom záverečnom prednese vyjadril, že súd doplnil dokazovanie tak, ako mu bolo uložené Krajským súdom v Bratislave. Je teda zrejme, že tvrdenie odporcu v odvolaní o nedostatočnosti vykonaného dokazovania je účelové. Podľa navrhovateľky prvostupňový súd správne pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu v čase nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva, teda skutkový stav vyhodnocoval ku dňu 30. 3. 2010. Súď mal tiež za preukázaný jej priemerný mesačný príjem, rovnako aj jej majetkové pomery. Pre zabezpečenie potrieb rodiny bola nútená napriek materskej dovolenke po 6,5 mesiacoch od narodenia jej tretieho dieťaťa nastúpiť do práce aspoň na polovičný úväzok. Ak by bol pripustený názor deklarovaný odporcom, že by mal súď rozhodnúť o tejto otázke spätne, síce k 30. 3. 2010, ale po viac ako dvoch rokoch, avšak podľa súčasných príjmových pomerov odporcu, ktoré si medzičasom dôsledne upravil a účelovo prudko schudobnel, dopustil by sa stav právnej neistoty druhého rodiča, ktorý osobne zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti, a došlo by k hrubému poškodeniu práv a zákonom chránených záujmov maloletých detí. Súď v intenciách odvolacieho súdu skúmal dôvod a spôsob skončenia pracovného pomeru odporcu v spoločnosti SAT s.r.o., pričom z výpovede svedkov nebolo preukázané, že odporca by uzatvoril dohodu o skončení pracovného pomeru pod nákladom. Svedok X. nikdy osobne žiadne vyhrážky na adresu odporcu nepočul, vypovedal len o údajných chodbových rečiach. Preto súď tvrdenie svedka správne vyhodnotil, a nemal preukázané, že by mal odporca vážny dôvod na vzdanie sa tak vysokého príjmu, ktorý dosahoval v uvedenej spoločnosti. Z výpovede svedka je zrejme, že vyhrážky nemali byť namierené na fyzickú likviditu, ohrozenie života a zdravia rodiny odporcu, ale mali byť zamerané iba na dôkladnú previerku služobných ciest, jász, diét a iných pracovnoprávných nárokov zamestnanca za obdobie trvania pracovného pomeru, čo samo o sebe neodporuje zákonu. Podľa navrhovateľky súď postupoval správne, ak pri určení výšky vyživovacej povinnosti odporcu zohľadnil výšku odstupného, odmien a bonifikácii, ktorá mu bola vyplatená po skončení pracovného pomeru v spoločnosti SAT s.r.o.. S tvrdeniami odporcu o spôsobe spotrebovania odstupného nesúhlasí, tieto sú nepravdivé. Odstupné bolo odporcovi vyplatené v čase, keď boli ich vzájomné vzťahy významne narušené, dôsledkom čoho odporca s peniazmi disponoval výlučne sám. Navrhovateľka sa krátko na to odsťahovala spolu s deťmi z ich spoločnej domácnosti. Súď správne poukázal aj na prednosť zabezpečenia potrieb maloletých detí pred akýmikoľvek inými výdavkami a osobnými pôžitkami, ktoré si odporca za tieto peniaze zadovážil. Navrhovateľka tiež súhlasí s názorom súdu, že po vyplatení tak vysokej sumy mal odporca zväžiť potreby svojich maloletých detí, ktoré sú v zmysle zákona oprávnené participovať na jeho vysokej životnej úrovni. Nepravdivé je tvrdenie odporcu, že navrhovateľke kúpil auto za sumu 380.000,- Sk za peniaze požičané od svojho otca, ktoré mu musel následne vrátiť. Auto kúpili zo spoločných peňazí patriacich do BSM, a preto nebolo potrebné zadlžovať sa u otca odporcu. Auto nebolo zakúpené za 380.000,- Sk, ale za 250.000,- Sk. Rovnako kúpna cena osobného motorového vozidla, ktoré si kúpil odporca, nebola vo výške 420.000,- Sk, ale vo výške 200.000,- Sk. Navrhovateľka taktiež absolútne odmieta tvrdenie odporcu o tom, že z účtu vybrala sumu 150.000,- Sk. Odporca všetky vyplatené peniaze vo forme bonusov, odstupného a odmien použil pre vlastnú potrebu bez jej súhlasu, respektíve tieto prostriedky previedol na účty alebo do priamej držby svojich príbuzných. Dôkazom tohto tvrdenia je aj okolnosť, že navrhovateľka sa domáha úhrady výživného za obdobie do rozvođu manželstva v sume približne 23.000,- eur v exekučnom konaní, v ktorom súdny exekútor nariadil dražbu pozemku v ich spoluvlastníctve s odporcom. O vydraženie pozemku prejavil záujem aj otec odporcu, ktorý je

dôchodcom, a ktorý v priebehu 24 hodín zložil na účet súdneho exekútora dražobnú zábezpeku vo výške 70.000,- eur. Čo sa týka odporcovho spochybňovania vyčíslených mesačných výdavkov na maloleté deti, len výdavky na školné a stravu predstavujú sumu vo výške 330,- eur na jedno dieťa. Deti sa venujú nákladným činnostiam, ktoré sú z pohľadu psychológa pre nich užitočné a prispievajú k rozvoju ich osobnosti. V športovej činnosti dosahujú aj úspechy. Odporca na tieto potreby neprispieva a všetky náklady spojené so starostlivosťou o maloleté deti znáša výlučne navrhovateľka s pomocou svojej rodiny. Odporca neplatí súdom určené výživné, užíva celý majetok nadobudnutý za trvania manželstva účastníkov výlučne sám, resp. pre potreby svojej rodiny. Jeho príjem v súčasnosti závisí výlučne od jeho rozhodnutia ako konateľa spoločnosti, resp. od osoby vykonávajúcej pôsobnosť valného zhromaždenia tejto spoločnosti, s ktorou je odporca v kamarátskom vzťahu. Odporca uvádza, že jeho súčasný priemerný čistý mesačný príjem predstavuje sumu vo výške 850,- eur, pričom jeho dcéra Eva Koreňová na pracovnej pozícii asistentky v tej istej spoločnosti dosahovala vyšší príjem ako odporca. Samotný odporca sa vyjadril, že počas trvania manželstva žili luxusne, preto má navrhovateľka za to, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správne poukázal na rozpor výšky príjmu odporcu s výdavkami na luxusný život. Maloleté deti sú oprávnené podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Odporca sa nemá čas s maloletými deťmi stretávať, pretože sa venuje svojim nákladným záľubám, chodí na drahé dovolenky, vozí sa na drahom aute značky Volvo XC90. Vzhľadom na uvedené navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok potvrdil a žiadnemu z účastníkom nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. V ďalšom podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 12. 6. 2012 navrhovateľka poukázala na skutočnosť, že Okresný súd Bratislava IV vydal dňa 26. 3. 2012 rozsudok č.k. 2T/226/2010-776, ktorým bol odporca uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa ust. § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal a prejednal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. na odvolacích pojednávaniach, na ktorých vypočul oboch účastníkov konania, ako aj dcéru odporcu - Evu Koreňovú.

Na odvolacom pojednávaní konanom dňa 30. 10. 2012 odporca zotrval na svojich odvolacích námietkach a uviedol, že trestný rozsudok nie je právoplatný, pretože podal voči nemu odvolanie. Poprel, že by si účelovo upravil svoj príjem, tento je od roku 2007 približne rovnaký, nezávisí od neho samotného ako konateľa spoločnosti. Má snahu nájsť si zamestnanie, ale v súčasnej situácii na trhu práce neuspel. Nie je pravdivé ani tvrdenie, že má priateľský vzťah k spoločníkovi spoločnosti, ktorej je konateľom. Uviedol, že nežije luxusným spôsobom života, nechodí na drahé dovolenky. Životná úroveň sa mu podstatne znížila, podporujú ho rodičia. Žije v byte svojej priateľky, ktorej neprispieva ani na bývanie, pretože si to teraz nemôže dovoliť. V súčasnosti už má vyživovaciu povinnosť len na maloleté deti s navrhovateľkou. Byt v Záhorskej Bystrici je prázdny, chátka a on je nútený znášať všetky náklady naň. Na byt je uvalená exekúcia v súvislosti s dlžným výživným do rozvodu v sume približne 28.000,- eur. Podľa odporcu je to navrhovateľka, ktorá žije nadštandardne. Aj deti mu potvrdili, že chodia do nového rodinného domu, ktorý si zrejme postavila spolu s priateľom.

Navrhovateľka uviedla, že v roku 2007 bola nútená odísť zo spoločného bytu v Záhorskej Bystrici a spolu s deťmi začali bývať v Lamači v prenajatom byte. Po čase nebola schopná platiť nájomné, ktoré prenajímateľ zvýšil o 200,- eur, a tak v súčasnosti dlhuje na nájomnom 9.500,- eur a je na ňu podaná žaloba o vypratanie bytu. Preto mala záujem investovať peniaze do vlastného bývania, a nie do nájomného. Zistili, že ceny bytov sa pohybujú okolo 250.000,- eur, a preto si zobrala hypotéku 150.000,- eur a 50.000,- eur má od rodičov. Našli primeraný dom v Borinke za sumu 200.000,- eur. Napriek súčasnej finančnej situácii trvá na tom, aby deti naďalej navštevovali súkromné školy a všetky mimoškolské aktivity. Odmalička športovali, dosiahli aj vynikajúce výsledky, a preto ich v tom chce podporovať, kým to bude možné. Po rozvode manželstva chcela zachovať deťom prostredie, na ktoré boli zvyknuté, lebo obidve sú mimoriadne talentované. Vzhľadom na veľký talent dcéry jej škola vyšla v ústrety a nemusí platiť dočasne školné, kým si nevyrieši situáciu. K tvrdeniam odporcu uviedla, že tento sa po odchode zo spoločnosti SAT s.r.o. účelovo prihlásil na úrad práce, hoci v tomto čase kríza ešte nebola a bol len štyridsiatnik. Je tiež priateľom konateľa spoločnosti svojho zamestnávateľa, chodili spolu s ním na dovolenky a navzájom si tikajú. K tvrdeniu odporcu o výbere väčšej sumy z jeho účtu v roku 2006 uviedla, že išlo o výbery z októbra 2006, pričom odstupné bolo odporcovi vyplatené až v novembri 2006, v čase kedy jej už zablokoval bankomatovú kartu a s finančnými prostriedkami disponoval sám. Výbery z októbra 2006 použila na domácnosť. Odporca výlučne užíva celý majetok BSM, pričom ona bola nútená ísť sa zamestnať, hoci má jeden a pol ročné dieťa.

Na odvolacom pojednávaní konanom dňa 22. 1. 2013 svedkyňa A.B. S. - dcéra odporcu, potvrdila, že v období rokov 2007-2010 pracovala v spoločnosti Sprecher Automation s.r.o., ako referent marketingu a kontrolingu s mesačným platom v hrubom 2.500,- eur. Táto mzda bola stabilná a mala ju po celý čas pracovného pomeru. Odmeny od spoločnosti nedostávala. K platbám, ktoré na jej účet pravidelne poukazovala spoločnosť Sprecher Automation s.r.o. v období od 13. 8. 2007 do 9. 9. 2010 vo výške cca 60.000,- Sk a aj vyššie sumy, presahujúce výšku jej mzdy (10. 12. 2009 - 7.833,25 eura, 8. 1. 2010 - 6.408,73 eura, 11. 6. 2010 - 3.109,65 eura a 9. 9. 2010 - 10.316,97 eura, ktoré skutočnosti vyplynuli z dokazovania v trestnom konaní) sa vyjadriť nevedela. Uviedla, že jej otec pracoval v spoločnosti ako konateľ, prideloval jej aj konkrétne pracovné úlohy, vo vzťahu k nemu bola podriadená. Pohyb na svojom účte v Tatra banke v období od 13. 8. 2007 do 9. 9. 2010, kedy boli uskutočnené hotovostné výbery spolu vo výške cez 4.000.000,- Sk a vklady vo výške 2.400.000,- Sk, ktoré nezodpovedali výške jej príjmov v uvedenom období, a ku ktorému mal odporca dispozičné oprávnenie, uviedla, že na tomto účte mala prostriedky na kúpu bytu, pretože si chcela zobrať hypotekárny úver a peniaze jej tam vkladali aj starí rodičia a niekedy aj jej otec. Otec ako spoludisponent tohto účtu možno aj nejaké čiastky vyberal. V uvedenom období mala ešte jeden účet v Tatra banke - študentský, založený v čase, keď sa jej rodičia rozvádzali, a účet v m-Bank. Byt si kúpila v roku 2010 za 100.000,- eur, pričom na túto čiastku si zobrala v plnej výške hypotekárny úver. Vybratú sumu cez 4.000.000,- Sk spotrebovala v rozsahu 95% spolu s dcérou na bežné výdavky. Časť peňazí presúvala aj do iných bánk, napr. aj do VÚB, ktorá jej poskytla hypotekárny úver. Potvrdila, že ešte počas trvania pracovného pomeru v spoločnosti Sprecher Automation s.r.o. mala riadne uzatvorenú pracovnú zmluvu na plný pracovný úväzok aj v spoločnosti Broker service group s.r.o., kde bola súčasne aj konateľkou, a poberala mzdu okolo 1.000,- eur. Táto mzda jej chodila na druhý účet v Tatra banke (študentský). Pracovný pomer v spoločnosti Sprecher Automation s.r.o. skončila dohodou a po kratšej dobe sa zamestnala v štátnom podniku s platom približne 1.500,- eur. Od 1. 11. 2012 je nezamestnaná. Potvrdila tiež, že v byte svojho otca a navrhovateľky na Strmom vršku bývala po roku 2006 po dobu jedného roka. Nájomné neplatila, pretože to bol byt jej otca. Navrhovateľka uviedla, že v súčasnej dobe sú už presťahovaní z prenajatého bytu do domu v Borinke, na ktorý si vzali hypotekárny úver 145.000,- eur. Tento úver spláca sama mesačne v sume 860 eur, pretože jej partner platí iný úver. Od marca 2003 sa jej znížil príjem približne o 450,- eur v súvislosti s ukončením nájomného vzťahu jej bytu v Rači, kde nájomníci dali výpoveď k 8. 3. 2013 a ona bude musieť platiť družstvu 110,- eur mesačne. Keďže má dvojročnú dcéru, stále pracuje na polovičný úväzok za 660,- eur mesačne. Deti chodia rovnako do školy a ich výdavky sú približne rovnaké aké preukazovala v predošlom konaní, vzrástli s prihliadnutím na infláciu a rast nákladov. Pre nedostatok finančných prostriedkov už nemôže zabezpečiť pre syna tréningy lyžovania, hoci dosahoval výborné výsledky, bol 3. v poradí zo Slovenska.

Odporca uviedol, že na jeho strane sa majetkové pomery nezmenili, pracuje za rovnaký plat a býva v byte, ktorý je v spoluvlastníctve s navrhovateľkou na Strmom vršku. Od januára 2013 mu exekútor začal strhávať ročné výživné za čas do rozvodu v sume 440,- eur mesačne. Preto je splátka výživného za január len 200,- eur na obidve deti, viac nie je možné z jeho platu strhávať bez toho, aby bolo zasiahnuté jeho životné minimum. Celý majetok BSM je zablokovaný kvôli exekúcii na výživné, pričom on sa snažil situáciu riešiť dohodou o BSM s navrhovateľkou, dal jej 4 návrhy, avšak všetky boli zamietnuté. Právna zástupkyňa navrhovateľky na to reagovala s tým, že pokiaľ ide o BSM, žiadny návrh im nebol doručený. Odporca tiež podotkol, že pokiaľ Matúš už prestal lyžovať, museli mu klesnúť aj súvisiace náklady.

Na otázku súdu k tvrdeniu odporcu v odvolaní, o spotrebovaní odstupného od zamestnávateľa SAT spol. s r. o. v roku 2006 odporca uviedol, že na byt v Záhorskej Bystrici si vzali s navrhovateľkou 2 úvery, ktoré od začiatku do konca platil výlučne on, avšak nevie sa vyjadriť presne, aká čiastka bola na úvery vyplatená z odstupného. Navrhovateľka na to reagovala s tým, že pre potreby okresného súdu si zistila presné sumy. Odporca svoj úver uhradil na jar 2007 a jej úver na jar 2009, pričom za obidva úvery za toto obdobie uhradil sumu 240.000,- Sk.

Veľký rozdiel medzi platom konateľa a platom jeho dcéry odporca odôvodnil tým, že dcéra bola len formálne zamestnaná v pobočke v Bratislave, ale vykonávala prácu v Rakúsku. Firma na Slovensku je stále v mínuse, dotovaná je Rakušanmi, jeho príjem je preto štandardný.

Odvolací súd po tom, čo sa podrobne oboznámil s výsledkami dokazovania na súde prvého stupňa, s odvolacími námietkami odporcu, ako aj so stanoviskom navrhovateľky a kolízneho opatrovníka maloletých detí k odvolaniu, a po prejednaní veci a doplnení dokazovania dospel k záveru, že nie

je dôvod ani na zmenu, ani na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, keďže súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, správne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania. Jeho skutkové zistenia potom viedli aj k stanoveniu správnej a primeranej výšky výživného otca k jeho maloletým deťom. Keďže súd prvého stupňa náležite odôvodnil svoje závery, s jeho odôvodnením sa plne stotožňuje aj odvolací súd.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu treba pri stanovení výživného na čas po rozvode manželov vychádzať v prejednávanej veci z potenciality príjmov odporcu, ktorý sa vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a zárobku. Tvrdenia odporcu o ukončení pracovného pomeru u zamestnávateľa, u ktorého dlhodobo poberal vysokú mzdu, z dôvodu údajných vyhrážok a obavy z ich naplnenia, neboli nijako preukázané. Ani námietka, že k uzavretiu dohody pristúpil preto, že inak by s ním bol ukončený pracovný pomer výpoveďou bez nároku na odškodné, neobstojí. Pokiaľ sa odporca v konaní bránil obavou z výpovede, dá sa predpokladať, že so spoločnosťou SAT s.r.o. mal uzatvorenú pracovnú zmluvu. Dať výpoveď zamestnancovi však nie je možné dať svojvoľne, bez zákonných predpokladov, a pokiaľ by k takému nezákonnému postupu na strane zamestnávateľa aj došlo, mal by ako zamestnanec dostatok zákonných prostriedkov na svoju obranu.

Odvolací súd neuveril ani tvrdeniu odporcu, že v súvislosti s výkonom funkcie konateľa v spoločnosti Sprecher Automation s.r.o. roky poberal a poberá iba deklarovanú mzdu. Vyplýva to aj z rozporných tvrdení dcéry odporcu, ktorá podľa jej tvrdení bola jeho podriadenou, ale jej príjem bol podstatne vyšší. Zdôvodnenie, že bola zamestnankyňou materskej rakúskej spoločnosti, a preto poberala vyššiu mzdu, je v priamom rozpore s potvrdením spoločnosti Sprecher Automation s.r.o. Bratislava, ktorá jej mzdu vyplácala. Taktiež dôvod, pre ktorý jej táto spoločnosť uhrádzala na jej účet vysoké sumy, nebol logicky objasnený a odvolaciemu súdu sa javí, že s týmto účtom disponoval odporca a v skutočnosti išlo o jeho reálne príjmy.

Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu je stanovené výživné plne oprávnené, zodpovedajúce potrebám maloletých detí, ako aj schopnostiam a možnostiam odporcu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že vzhľadom na skutočnosť, že zročné výživné od právoplatnosti rozsudku o rozvode súd vypočítal ku dňu 25. 1. 2012, ale odporca naďalej platil výživné len sporadicky a v nižších sumách, bolo potrebné taktiež upraviť výšku zročného výživného a dopočítať ho aj za obdobie od 26. 1. 2012 do 5. 2. 2013, t.j. do rozhodnutia odvolacieho súdu.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí ustálil, že dlh odporcu na výživnom pre maloletú Terezu Rebeku za rok 2010 predstavuje sumu 3.677,08 eura, za rok 2011 sumu 4.649,04 eura a za rok 2012 sumu 372,90 eura, teda spolu zročné výživné na výživu maloletej Terezy Rebeky za obdobie od 30. 3. 2010 do 25. 1. 2012 predstavuje sumu 8.699,12 eura.

Ustálil tiež, že dlh odporcu na výživnom pre maloletého Matúša Jakuba za rok 2010 predstavuje sumu 3.075,47 eura, za rok 2011 sumu 3.952,48 eura a za rok 2012 sumu 306,52 eura, teda spolu zročné výživné na výživu maloletého Matúša Jakuba za obdobie od 30. 3. 2010 do 25. 1. 2012 predstavuje sumu 7.334,47 eura. Odporca postup pri výpočte zročného výživného, ani samotnú výšku dlhu na výživnom tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa, nespochybnil.

Nespochybnil ani navrhovateľkou predložený prehľad o pohyboch na účte, týkajúcich sa platieb výživného za obdobie od februára 2012 do januára 2013. Preto mal odvolací súd za nesporne preukázané, že odporca na obe deti spolu uhradil nasledovné sumy: dňa 22. 2. 2012 - 165,96 eura, dňa 23. 3. 2012 - 165,96 eura, dňa 20. 4. 2012 - 200,- eur, dňa 29. 5. 2012 - 250,- eur, dňa 19. 6. 2012 - 250,- eur, dňa 3. 8. 2012 - 250,- eur, dňa 21. 8. 2012 - 250,- eur, dňa 19. 9. 2012 - 200,- eur, dňa 2. 11. 2012 - 250,- eur, dňa 13. 11. 2012 - 250,- eur, dňa 19. 12. 2012 - 250,- eur a dňa 18. 1. 2013 - 200,- eur.

Na maloletú Terezu Rebeku tak odporca zaplatil v mesiaci február 2012 sumu 82,98 eura, dlh predstavuje sumu 414,92 eura, v mesiaci marec 2012 zaplatil sumu 82,98 eura, dlh predstavuje sumu 414,92 eura, v mesiaci apríl 2012 zaplatil sumu 100,- eur, dlh predstavuje sumu 397,90 eura, v máji 2012 zaplatil sumu 125,- eur, dlh predstavuje sumu 372,90 eura, v júni 2012 zaplatil sumu 125,- eur, dlh predstavuje sumu 372,90 eura, v júli 2012 nezaplatil žiadnu sumu, dlh predstavuje sumu 497,90 eura, v auguste 2012 zaplatil sumu 250,- eur

(2x po 125,- eur), dlh predstavuje sumu 247,90 eura, v septembri 2012 zaplatil sumu 100,- eur, dlh predstavuje sumu 397,90 eura, v októbri 2012 nezaplatil žiadnu sumu, dlh predstavuje sumu 497,90 eura, v novembri 2012 zaplatil sumu 250,- eur (2x po 125,- eur), dlh predstavuje sumu 247,90 eura, a v decembri 2012 zaplatil sumu 125,- eur, dlh predstavuje sumu 372,90 eura. V roku 2013 v mesiaci január prispel na výživu maloletej sumou 100,- eur, dlh predstavuje sumu 397,90 eura.

V rovnakých mesiacoch a aj v sumách odporca zaplatil výživné na maloletého Matúša Jakuba.

Dlh odporcu na výživnom pre maloletú Terezu Rebeku za rok 2010 predstavuje sumu 3.677,08 eura, za rok 2011 sumu 4.649,04 eura, za rok 2012 sumu 4.608,84 eura a za rok 2013 sumu 397,90 eura, teda spolu ročné výživné na výživu maloletej Terezy Rebeky za obdobie od 30. 3. 2010 do 5. 2. 2013 predstavuje sumu 13.332,86 eura.

Dlh odporcu na výživnom pre maloletého Matúša Jakuba za rok 2010 predstavuje sumu 3.075,47 eura, za rok 2011 sumu 3.952,48 eura, za rok 2012 sumu 3.380,76 eura a za rok 2013 sumu 331,52 eura, teda spolu ročné výživné na výživu maloletého Matúša Jakuba za obdobie od 30. 3. 2010 do 5. 2. 2013 predstavuje sumu 10.740,23 eura.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.